Foto: PAUL ROMOȘAN

...destinul meu e să lupt".

Gerd MÜLLER

URAGANUL DIN FAȚA PORȚII

După calitatea lor predominantă, fotbaliștii se împart în apărători, strategi cu funcție de organizare și realizatori. Jocul modern cere interpreților să se manifeste multilateral, dar solicitările sînt atît de numeroase și de dificile, încît pare exclus ca același om să aibă un randament maxim în toate ipostazele. Deși repertoriul de obligații ale fotbalului modern s-a amplificat, deși specializarea și delimitarea strictă a responsabilităților nu mai sînt de dorit, multilateralitatea jucătorului trebuie conjugată cu o aptitudine dominantă.

Ceea ce a făcut din Gerd Müller o celebritate este capacitatea lui de realizator. Gerd este eficace. Gerd înscrie goluri numeroase într-o vreme cînd a devenit din ce în ce mai greu să faci acest lucru.

Să fii cel mai productiv jucător al unui campionat mondial e un semn de excepțională valoare practică (Mexic 1970).

Să fii decretat cel mai bun fotbalist european (Balon d'or 1972 — France Football) tot pentru știința de a dinamita dispozitivele de apărare, iată o expresie de recunoaștere generală.

Să înscrii anul acesta 25 de goluri în 23 de partide, din prezentul campionat al R.F. a Germaniei, e o mărturie de profesionalitate temeinică.

Gerd Müller are 25 de ani. L-ați văzut în meciul Steaua—Bayern München Nu e „o stîncă de om" ca Chivers de la Tottenham. Are o statură medie, dar robustețea lui este impresionantă. Puternic, rapid și exploziv, Gerd e un luptător postat în prima linie, acolo unde fundașii nu se dau înlături să fie duri. Pîndește observă și așteaptă. Marcat sever, e păzit de unul, de doi, de trei, încearcă, eșuează, dar cel puțin o dată într-un ceas și jumătate simte clipa favorabilă, o pregătește cu trudă și răbdare, iar atunci se dezlănțuie, paralizează într-un fel sau altul reacția apărătorilor, nu iartă o ezitare cît de mică și învinge portarul, potolind astfel foamea lui permanentă de goluri. În condițiile fotbalului modern, jucătorul-realizator e cel mai rar și, deci, cel mai prețuit. Puțini concentrează în ei toate atributele necesare. Gerd nu e un jucător fascinant, mișcările nu-i sînt de o caligrafie elegantă, dar e un voinic de care se tem toți cerberii partidelor de fotbal.

Am discutat cu el în dimineața zilei de 8 martie în holul hotelului Athenée Palace. După chip și după gesturi e un băiat delicat. Sfiala și politețea lui sînt oarecum în neconcordanță cu furtunile pe care le dezlănțuie în teren. A mai fost în București, în 1966, cu echipa de tineret a țării sale.

●

— Ce calități fac din Gerd Müller jucătorul temut din fața porții?

— Reacțiile mele foarte rapide, o bună orientare în spațiul careului și ceva ce nu se poate explica, adică un instinct.

— Ce crede un jucător extrem de eficace despre apărările aglomerate? Reprezintă ele o soluție ideală, adică foarte puțin vulnerabilă?

— În genere, apărările aglomerate au conferit echipelor un grad de securitate mai mare. Dar ele pot fi îngenunchiate prin infiltrări pe părțile laterale ale terenului. Jocul pe extreme este antidotul, este arma care neutralizează tacticile defensive. Din păcate, Bayern, echipa mea, nu are în aceste posturi jucători de mare valoare. Naționala noastră, a R.F. a Germaniei, are în schimb fotbaliști extrem de dotați pentru rolurile nr. 7 și nr. 11. E plăcut să învăluiești apărări supranumerice cu Grabowski, Libuda sau Heynckes în situația menționată.

— Ce obligație îți impui în primul rînd pe teren?

— Îmi interzic să renunț la luptă, la înfruntările corp la corp, la duelurile atletice. N-am voie să fac așa ceva, odată ce vreau să fiu un fotbalist de atac. Am un corp zdravăn, sînt puternic, iar destinul meu e să lupt.

— Cum ai devenit un atlet cu forță, rezistență și viteză?

— La noi nu te ia nimeni în seamă ca fotbalist dacă nu ești un bun atlet. Pregătirea în acest sens este dură și minuțioasă.

— Te-au ajutat și alte sporturi?

— În afara fotbalului, nu joc decît ping-pong.

— Ești un atlet făcut prin antrenament?

— Nu. Robustețea îmi vine de la mama.

— Cum te aperi de adversarii duri?

— În Bundesliga cunosc pe cei în stare să lovească. Cînd joc împotriva lor vin puțin înapoi ca să primesc mingea în poziție liberă. Atunci nu mă mai pot atinge. Îi evit, trăgînd la poartă sau pasînd înaintea unui eventual contact violent. Procedez astfel, fiindcă apărătorii te pot lovi, dacă sînt lîngă tine, mai ales în clipa cînd vrei să interceptezi mingea.

— Ai fost pînă acum victima violenței?

— Să nu vorbesc într-un ceas rău, picioarele nu mi-au pățit niciodată nimic. Mîinile mi-au fost de două ori fracturate. Fac salturi în aer după minge și uneori nu cad cum trebuie.

„Am cutezanță și energie și un temperament greu de dominat...".
Foto: S. BAKCY

— Simți frică în fața adversarilor brutali?

— Nu mi-e frică niciodată. Îmi feresc numai gleznele cînd observ că sînt vînat.

— Obișnuiești să studiezi omul care te păzește?

— În primele minute asta fac. Îl observ, îl provoc și după vreun sfert de ceas știu pe ce se bazează și cum trebuie să mă comport în fața lui.

— Jucătorul Gerd Müller seamănă cu omul Gerd Müller? Ești și în viață un tip ofensiv, răzbătător, în conflict cu obstacolele?

— Cam așa e. Am cutezanță și energie și un temperament greu de dominat. Dar am învățat să mă cenzurez și pe teren și în viață.

— Cum te comporți în fazele de apărare ale echipei tale? Te odihnești sau participi la defensivă alături de ceilalți?

— În partidele desfășurate acasă, la München, mă odihnesc. În deplasare, mă bat și eu ca apărător, de cîte ori situația o cere.

— Îți place să joci împotriva unei echipe slabe?

— În genere, nu. Uneori sînt tot atît de greu să le învingi ca și formațiile puternice. La München întîlnim deseori, în campionat, adversari cu scăzută valoare. Se retrag toți în fața porții și e un chin pînă le marchezi un gol. Cu echipele tari jocul e mai ușor, pentru că au șansa lor și riscă pentru îndeplinirea ei, împărțindu-și rezonabil forțele între atac și apărare. Cu cei ce vin doar pentru apărare disperată am învățat cum să procedăm. Trebuie evitat să-i împingi în fața porții. E necesar să-i ții și să-i domini în toată jumătatea lor de teren. Dacă îi masezi doar în careu, îi ajuți. În schimb, hărțuindu-i pe o suprafață mai mare, se vor sufoca treptat și vor deveni spre sfîrșit foarte vulnerabili.

— Pregătirea dumitale se face într-un mod special?

— Un subiect cam dificil. Am să spun ceva numai despre unul dintre exercițiile mele preferate. Stau în jurul liniei de 16 m., cu fața spre poartă, păzit de un adversar. Antrenorul Lattek, aflat în spatele meu, în apropierea liniei de centru, îmi trimite pase lungi, fără să știu în care parte. Sînt obligat să intercepțez, să protejez balonul, să fentez, să trag la poartă, direct sau după o scurtă preluare. Să dezvolt o șansă prin una dintre aceste posibilități, cu toată opoziția partenerului meu de antrenament.

— Pentru faima sa, Gerd Müller e dat în unele partide în grija a doi adversari. Cum se manifestă atunci?

— Situația aceasta o întîlnesc în meciurile din Bundesliga. În partidele internaționale nu, pentru că atunci apărătorii sînt de valoare și se presupune că unul îmi ajunge. Cînd doi oameni încearcă să mă neutralizeze, contez mult pe sprijinul coechipierilor mei. Infiltrările lor ajută echipa și indirect pe mine. Supravegherea mea excesivă înseamnă nesupravegherea lor și atunci altcineva decît mine are mari șanse să înscrie. Iar cînd adversarul observă un pericol apărut și repetat în altă zonă va fi obligat să-l contracareze și, implicit, să deschidă întrucîtva capcana rezervată mie.

— E un lucru de la sine înțeles că echipa R.F. a Germaniei ți se pare favorita meciului cu națională Angliei, în sferturile de finală ale Campionatului european. Argumentează această credință

— Într-adevăr, noi ne vom califica. Echipa Angliei nu mai este atît de puternică și de bine reglată ca acum cîțiva ani. În primul meci, de pe Wembley, se va vedea dacă am dreptate. Eu cred că nu vom pierde nici acolo.

—Se aude că vrei să pleci de la Bayern. De ce? Unde vei juca începînd de la vară?

— La sfîrșitul campionatului îmi expiră contractul. Vreau să mă transfer pe motiv că nu sînt plătit atît cît aș merita. La ce club? În nici un caz la unul din R.F. a Germaniei, fiindcă nu pot plăti suma cerută de Bayern München și de mine. În sezonul viitor voi juca probabil în Olanda, Belgia sau Franța.

— Ești cumva în tratative cu Ajax?

— Nu. Acolo joacă Cruyff. El și cu mine n-avem loc în aceeași echipă. Din Olanda sînt în tratative cu Feyenoord.

●

Aici s-a terminat convorbirea noastră cu Gerd Müller. Era miercuri, 8 martie, cu puțin înaintea partidei dintre Bayern și Steaua. După amiază, acest jucător colțuros, acest spadasin prezent în mijlocul apărărilor betonate, avea să evolueze fără sclipirile lui Beckenbauer, dar să joace o fază și să înscrie un gol, semnificative pentru instinctul, vicleniа și pragmatismul care fac din Gerd Müller omul în stare să hotărască destinul unei partide.

La sfîrșit l-am întrebat dacă realizarea din meciul cu Steaua s-a compus din elemente pregătite anterior.

— N-am mai înscris niciodată un asemenea gol. Tot ce-am făcut în faza aceea nu mai făcusem niciodată. Dar mi-a plăcut cum a ieșit, am s-o țin minte și voi mai încerca să repet ceea ce azi s-a petrecut spontan.

Romulus BALABAN
I. OCHSENFELD